

SV. JOŽEF, VARUH VESOLJNE CERKVE

Oznanila župnije Stopiče

obvestila + novice +
informacije + duhovno branje

»GLEJTE, V JERUZALEM GREMO ...«

V petek, 12. februarja, je izšla je poslanica svetega očeta Frančiška za post 2021 z naslovom: »Glejte, v Jeruzalem gremo ...« (Mt 20,18).

Dragi bratje in sestre,
ko Jezus svojim učencem naznani svoje trpljenje, smrt in vstajenje v izpolnitev Očetove volje, jim razkrije globok pomen svojega poslanstva in jih pokliče, naj se mu pridružijo za odrešenje sveta.

»...in Sin človekov bo izročén velikim duhovnikom in pismoukom. Obsodili ga bodo na smrt in izročili pogonom, da ga bodo zasmehovali, bičali in križali, toda tretji dan bo obujen.«

prim. Mt 20, 18-19

Ko hodimo po poti posta, ki nas vodi k velikonočnim praznovanjem, se spominjamo Njega, ki »je sam sebe ponižal tako, da je postal pokoren vse do smrti, in sicer smrti na križu« (Flp 2,8). V tem času spreobrnjenja prenovimo svojo vero, zajemimo »živo vodo« upanja in z odprtim srcem sprejmemo Božjo ljubezen, ki nas spreminja v brate in sestre v Kristusu. Med velikonočno vigilijo bomo obnovili obljube našega krsta, da se bomo po delovanju Svetega Duha prerodili v nove moške in ženske. A že pot posta je, tako kot celotno krščansko romanje, vsa v luči vstajenja, ki spodbuja čustva, drže in odločitve tistega, ki hoče hoditi za Kristusom.

Post, molitev in miloščina, kot jih je predstavil Jezus v svojem oznanjevanju (prim. Mt 6,1-18), so pogoji in izrazi našega spreobrnjenja. Pot uboštva in odpovedi (post), ljubeč pogled na ranjenega človeka (miloščina) ter sinovski pogovor z Očetom (molitev) nam omogočajo, da utelesimo iskreno vero, živo upanje in dejavno ljubezen.

(nadaljevanje na naslednji strani)

1. Vera nas kliče, naj sprejmemo resnico in postanemo njene priče pred Bogom in pred vsemi brati in sestrami.

V tem postnem času sprejeti in živeti resnico, ki se je razodela v Kristusu, pomeni najprej pustiti, da nas doseže Božja beseda, ki nam jo iz roda v rod posreduje Cerkev. Ta resnica ni konstrukcija razuma, pridržana za nekaj izbranih, vzvišenih ali imenitnejših umov, ampak je sporočilo, ki ga lahko sprejmemo in razumemo z inteligenco srca, ki je odprto za veličino Boga, ki nas ljubi prej, preden se mi sami tega zavemo. Ta resnica je Kristus sam, ki je s tem, da je do konca prevzel našo človeškost, postal pot – zahtevna, a vsem odprta – ki vodi k polnosti življenja.

Post, živet kot izkustvo pomanjkanja, vodi tiste, ki ga živijo v preprostosti srca, k ponovnemu odkritju Božjega daru in k razumevanju resničnosti naše ustvarjenosti po njegovi podobi in podobnosti, ki v Njem dobi svojo izpolnitev. Ko človek, ki se posti, doživlja izkustvo sprejetega uboštva, postane ubog z ubogimi in »kopiči« bogastvo prejete in podeljene ljubezni. Post, ki je tako razumljen in živet, pomaga ljubiti Boga in bližnjega, kolikor je ljubezen, kakor uči sv. Tomaž Akvinski, nagnjenje, ki je osredinjeno na drugega, ker ga ima za edino sebi enako bitje (prim. Okrožnica Vsi bratje, 93).

Post je čas, da verujemo oziroma da sprejmemo Boga v svoje življenje in mu dovolimo, da »prebiva« pri nas (prim. Jn 14,23). Postiti se pomeni osvoboditi naše življenje tega, kar ga obremenjuje, tudi od zasičenosti z informacijami – resničnih ali lažnih – potrošniških proizvodov, da bi odprli vrata svojega srca Njemu, ki k nam prihaja ubog v vsem, a »poln milosti in resnice« (Jn 1,14): Božji Sin Odrašenik.

2. Upanje kot »živa voda«, ki nam omogoča nadaljevanje poti

Samarijanka, ki jo Jezus prosi, naj mu da piti pri vodnjaku, ne razume, ko ji pravi, da bi ji lahko

dal »žive vode« (Jn 4,10). Na začetku seveda misli na materialno vodo, Jezus pa misli na Svetega Duha, ki ga bo on v obilju dal v veliko-nočni skrivnosti in ki v nas vliva upanje, ki ne razočara. Že v napovedovanju svojega trpljenja in smrti Jezus oznani upanje, ko pravi: »In tretji dan bo vstal« (Mt 20,19). Jezus nam govori o prihodnosti, ki jo je odprlo Očetovo usmiljenje. Upani z njim in zaradi njega pomeni verovati, da se zgodovina ne konča z našimi napakami, našim nasiljem, krivicami in grehom, ki križa Ljubezen. Pomeni iz odprtega srca zajemati Očetovo odpuščanje.

V sedanjem ozračju zaskrbljenosti, v katerem živimo in v katerem se vse zdi krhko in negotovo, bi lahko govorjenje o upanju delovalo kot provokacija. Postni čas je namenjen upanju, da bi svoj pogled spet usmerili na Božjo potrpežljivost, ki še naprej skrbi za svoje stvarstvo, medtem ko smo mi z njim pogosto grdo ravnali (prim. Okrožnica Bodi hvaljen, 32-33.43-44). Upanje je v spravi, h kateri nas zavzeto spodbuja sv. Pavel: »Spravite se z Bogom« (2 Kor 5,20). Ko v zakramentu, ki je v srcu našega procesa spreobrnjenja, sprejmemo odpuščanje, postanemo tudi sami razširjevalci odpuščanja: ker smo ga sami prejeli, ga lahko ponujamo s tem, da smo sposobni živeti pozoren dialog in da sprejmemo vedenje, ki bodri človeka, ki je bil ranjen. Božje odpuščanje tudi po naših besedah in dejanjih omogoči, da živimo veliko noč bratstva.

V postu bodimo bolj pozorni, da bomo govorili »besede, ki vračajo moč, krepijo, tolažijo in spodbujajo, in ne besede, ki ponižujejo, žalostijo, razburjajo in zaničujejo« (Okrožnica Vsi bratje, 223). Včasih je za prebuditev upanja dovolj biti plemenit človek, »ki odloži svoje nujne skrbi, da bi izkazal pozornost, naklonil nasmeh, rekel spodbudno besedo in sredi tolike brezbričnosti komu prisluhnil«. (prav tam, 224)

V zbranosti in v tihi molitvi nam je upanje dano kot navdih in notranja luč, ki osvetljuje izzive in izbire našega poslanstva: zato je bistveno,

da se zberemo za molitev (prim. Mt 6,6) in na skrivnem srečamo Očeta nežnosti. Živeti post z upanjem pomeni čutiti, da smo v Jezusu Kristusu priče novega časa, v katerem Bog »vse dela novo«. (prim. Raz 21,1-6) Pomeni dobiti Kristusovo upanje, ki da svoje življenje na križu in ki ga Bog obudi tretji dan, »vselej ... vsakomur pripravljeni odgovoriti, če vas vpraša za razlog upanja, ki je v vas«. (1 Pt 3,15)

z ljubeznijo, tega ni nikoli konec, ampak se spremeni v zalogo življenja in sreče. To se je zgodilo z moko in oljem vdove iz Sarepte, ki je dala kolaček preroku Eliju (prim. 1 Kr 17,7-16); in s hlebi, ki jih je Jezus blagoslovil, razlomil in dal učencem, da so jih razdelili množici (prim. Mr 6,30-44). Tako se zgodi z našo miloščino, pa naj bo

majhna ali velika, ki je dana z veseljem in preprostostjo. Živeti post ljubezni pomeni poskrbeti za tistega, ki trpi, ki je zapuščen ali v stiski zaradi pandemije Covid-19. V razmerah velike negotovosti glede jutrišnjega dneva, ko se spominjamo besede, ki jo je Bog namenil svojemu Služabniku: »Nikar

MOLITEV • POST • MILOŠČINA

3. Ljubezen, živeta po Kristusovih stopinjah, v pozornosti in sočutju do vsakogar, je najlepši izraz naše vere in našega upanja.

Ljubezen se veseli, ko vidi, da drugi raste. Zato tudi trpi, ko se drugi znajde v stiski: sam, bolan, brezdomec, zaničevan, v potrebi ... Ljubezen je vzgib srca, zaradi katerega izstopanje iz sebe ustvari vez medsebojne podelitve in občestva.

»Z družbeno ljubeznijo je mogoče zoreti za civilizacijo ljubezni, h kateri se lahko čutimo vsi poklicani. Ljubezen lahko s svojim univerzalnim dinamizmom vzpostavi nov svet, ki ni jalovo čustvo, temveč najboljši način za dosego učinkovitih poti razvoja za vse«. (VB, 183) Ljubezen je dar, ki daje smisel našemu življenju in po katerem gledamo na tistega, ki je v pomanjkanju, kot na člana naše družine, na prijatelja, na brata. Če nekaj malega podelimo

se ne boj, saj sem te odkupil« (Iz 43,1), s svojo ljubeznijo podarimo besedo zaupanja in dajmo drugemu čutiti, da ga Bog ljubi kot sina. »Samo s pogledom, zazrtim v obzorje, ki ga je spremenila ljubezen, lahko vidimo dostojanstvo drugega človeka. Zaradi takšnega pogleda, v katerem odseva priznanje in spoštovanje do revežev in njihovega neizmernega

(nadaljevanje na naslednji strani)

ŽUPNIJA STOPIČE

Stopiče 28, 8322 Stopiče

Telefon: 07/30-89-275

GSM: 031/810-351

E-pošta: tadej.kersnic@rkc.si,

www.zupnija-stopice.rkc.si

Transakcijski račun župnije Stopiče:

SIS6 1990 0500 8620 650

OZNANILA izdaja

župnija Stopiče

Odgovarja:

Tadej Kersnič, župnik

Ure, ko me skoraj zagotovo najdete v župnišču, so:

ponedeljek | četrtek | sobota | nedelja

Od 8h do 10h. | Od 8h do 10h. | Od 8h do 10h. | Po mašah.

Vse dni po večerni maši, kadar je ta v Stopičah.

Ob torkih me ni. ☺

1. POSTNA NEDELJA 21. februar	7h (STOPIČE) za vse žive in rajne župljane PRIDETE SAMO PRIJAVLJENI. NAJVEČJE ŠTEVILO JE 8! 10h (STOPIČE) PRIDETE TISTI, KI STE DAROVALI NAMEN.	PONEDELJEK 1. marec <i>Albin (Zorko)</i>	18h (STOPIČE)
PONEDELJEK 22. februar <i>Sedež apostola Petra</i>	18h (STOPIČE)	TOREK 2. marec <i>Neža Praška</i>	8h (STOPIČE) po namenu
TOREK 23. februar <i>Polikarp</i>	18h (STOPIČE)	SREDA 3. marec <i>Kunigunda</i>	18h (STOPIČE)
SREDA 24. februar <i>Marija</i>	18h (STOPIČE)	ČETRTEK 4. marec <i>Kazimir</i>	18h (STOPIČE) za Božje varstvo, pomoč in spreobrnjenje
ČETRTEK 25. februar <i>Valburga</i>	18h (STOPIČE)	PRVI PETEK 5. marec <i>Hadrijan</i>	18h (STOPIČE)
PETEK 26. februar <i>Aleksander (Branko)</i>	18h (STOPIČE)	PRVA SOBOTA 6. marec <i>Nika</i>	18h (STOPIČE)
SOBOTA 27. februar <i>Gabrijel ZMB</i>	18h (STOPIČE)	3. POSTNA NEDELJA 7. marec	7h (STOPIČE) za vse žive in rajne župljane PRIDETE SAMO PRIJAVLJENI. NAJVEČJE ŠTEVILO JE 8! 10h (STOPIČE) po namenu PRIDETE TISTI, KI STE DAROVALI NAMEN.
2. POSTNA NEDELJA 28. februar	7h (STOPIČE) za vse žive in rajne župljane PRIDETE SAMO PRIJAVLJENI. NAJVEČJE ŠTEVILO JE 8! 10h (STOPIČE) PRIDETE TISTI, KI STE DAROVALI NAMEN.		

dostojanstva, spoštovanje njihovega življenjskega sloga in njihove kulture, so ubogi resnično integrirani v družbo«. (VB, 187)

Dragi bratje in sestre, vsaka etapa življenja je čas, da verujemo, upamo in ljubimo. Naj nam ta klic, da bi post živeli kot pot spreobrnjenja, molitve in podelitve naših dobrin, pomaga, da bomo v svojem skupnem in osebnem spominu ponovno ovrednotili vero, ki prihaja od živega Kristusa, upanje, ki ga oživlja piš Duha, in ljubezen, katere

neizčrpn vir je usmiljeno Očetovo srce.

Marija, Odrešenikova Mati, zvesta pod križem in v srcu Cerkve, naj nas podpira s svojo pozornostjo, in blagoslov Vstalega naj nas spremlja na poti proti velikonočni svetlobi.

Rim, Sveti Janez v Lateranu, 11. novembra 2020, god sv. Martina iz Toursa.

Frančišek

Franciscus